Ozvěna: Strom

Ami Polní cestou kráčeli ^Gšumaři do vísky hrát,

Ami svatby, pohřby tahle cesta ^Gpoznala – mnohokrát,

po ^Fjedné svatbě se ^Gchudým lidem ^{Ami} synek narodil

a ^Ftáta mu u ^Gprašný cesty ^Eživota strom zasadil.

R: A on tam ^Astál a koukal ^{F#mi}do polí, byl jak ^Dkrál, sám v celém ^Eokolí, korunu ^{F#mi}měl, i když ne ^Dze zlata,(^{Dmi}) a jeho ^Apokladem byla ^Etráva střapa ^Atá.

Léta běží a na ten příběh si už nikdo nevzpomněl jen košatý strom se u cesty ve větru tiše chvěl, a z vísky bylo město a to město začlo chtít asfaltový koberec až na náměstí mít.

R:

Že strom byl v cestě plánované, to malý problém byl, ostrou pilou se ten problém snadno vyřešil, tak naposled se do nebe náš strom pak podíval a tupou ránu do větvoví snad už ani nevnímal.

R. A stál tam Asám, když koukal F#mido polí...

Při stavbě se objevilo, že silnice bude dál, a tak kousek od nové cesty smutný pařez stál, dětem a výletníkům z výšky nikdo nemával a přítel vítr si o něm píseň na strništích z nouze hrál.

B: Jak tam ^Astál a koukal ^{F#mi}do polí...
 ...a jeho ^Apokladem byla ^Etráva střapa ^Atá
 □ 1 - 1 *